

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

KOLIKO JE BILO PORUŠENEGA V SLOVENIJI? — Štiri leta je bila Slovenija pod okupacijo. V tej vojni dobi so mnogi porušili okupatorji sami v masševanju, še več pa, kot dobro znano, partizani sami, kiso hoteli revolucijo v komunističnem smislu. Ne vemo, koliko so "uradne" številke sedanjega režima točne, vendar jih v naslednjem objavimo. Iz tega se vidi, koliko je Slovenija v teh letih vojne trpela.

Na Slovenskem je bilo porušeno 12363 kmetijskih domov in 23662 gospodarskih poslopj. Od tega številna odpade na Ljubljansko okrajje 2649 domov in 4802 gospodarskih poslopj; na Mariborsko okrajje 1586 domov in 1386 gospodarskih poslopj; na Celjsko okrajje 1568 domov in 3692 gospodarskih poslopj in na Novomeško okrajje 7560 domov in 18782 gospodarskih poslopj. Poleg tega je bilo še mnogo hiš poškodovanih in ravno tako mnogo hlevov, shramb, kozolcev itd. V tem ni šteta škoda na Goriškem in v ostalem Primorju. Tam računajo, da je bilo porušeno vsega 19357 hiš in drugih poslopj. Niso seveda vse te poškodbe na Primorskem samo v slovenskih krajih.

ŽENSKES V INDUSTRIJI. — Ponovno in ponovno beremo po listih novice, naj grodo ženske delat v večjem številu v industriji. V tem oziru režim tudi izvaja močan pritisk. V mnogih krajih ženske ne dobe živiliških izkaznic, če se ne prijavijo za delo v tovarnah. Nič ne pomaga izgovor, da imajo dosti opraviti z otroci in domačim delom. Mnogi

mislijo, da je to pač misel komunizma, da razbije družino, ki more biti vedno majhna celica odpora proti državi. Država pa hoče imeti opraviti samo s posamezniki, ne z malimi skupinami, če tudi so to družine. Drugi pa so mnenja, da je v tem pritisku na ženske poleg misli na čisto komunistično državo tudi misel na vojno. V vojni dobi morajo ženske delati v tovarnah namesto moških, ker morajo ti na bojišče. Tako je vsaka militaristična država vedno v mirnem času pripravljala na vojno. Tako je pripravljala Hitler, tako dela Stalin in tako dela sedaj mali Hitler (ali Goering) Tito.

INSTITUT ZA RASTLINSKO PROIZVODNJO. — V Ljubljani so združili razne zavode za kmetijsko in kmetijsko-znanstveni zavod. V tem novem zavodu je najvažnejši institut za rastlinstvo. Ta ima nalogo študirati, kaj se v kakem kraju najbolje obnese. Lani so se zlasti picali z ranojzračjo koruze, krompirja in žita. Dognati hočejo, kje naj se eno ali drugo posebno pospešuje in kako.

VRŠČKANJE KROMPIRJA. — Slovenija dejansko strada. Tudi vlada se tega zaveda. Radi tega vladni listi poučujejo, kako naj se varčuje pri semenskem krompirju. Natanko dajejo navodila, kako naj se krompir obreže, da bo za seme prišla le kul okrog vrščka, vse drugo pa za brano. To obrezovanje imenujejo vrščkanje.

ROMANJKANJA BLAGA trdijo vladni listi je kriva nerodnost "novih" trgovin pri razdeljevanju blaga. Baje je ležalo v (Dalje na 3. strani)

Amerika, Anglija in Francija bodo zedinile zapadno Nemčijo

Pričakujejo ostrega protesta iz Moskve, ki hoče imeti svoj del

Washington. — Zastopniki Zed. držav, Anglije in Francije so se v soboto v Londonu sporazumeli na načrtu, da bodo zedinile pod eno kontrolo vso zapadno Nemčijo, ki je zdaj pod njih okupacijo.

Diplomatski krogi pričakujejo ostrega protesta iz Moskve, ker so zavezniki sklenili unifikacijo zapadne Nemčije brez Rusije in pa ker bodo Rusi zahtevali, da je nemško Porurje pod mednarodno kontrolo.

Zapadni zavezniki nameravajo rabiti bogastvo Nemčije, zlasti Porurja pri izvedbi Marshallovega programa, proti čemu je Rusija od vsega začetka. Toda zapadni zavezniki vedo, da je produkcija v Porurju glavna podlaga za izvedbo Marshallovega načrta.

Da so se zavezniki tako naglo zedinili za zedinjenje zapadne Nemčije so vzrok zadnji dogodki na Češkem.

Rusija se bo v svojem protestu opirala na dogovore v Potsdamu, da vsi štirje zavezniki vladajo Nemčijo skupno. Toda beseda "skupno" že od vsega početka ni držala in Rusija je bila tista, ki je nasprotovala vsemu.

Zapadni zavezniki bodo na protest Rusije najbrže odgovorili, da dogovori v Potsdamu ne branijo ostalim zaveznikom izvesti nekaj, kar se jim zdi potrebno, ako se vsi štirje ne morejo zediniti na tem.

Stalina bodo obesili v čeških šolah

Praga. — Češka komunistična vlada je ukazala vsem šolam, da morajo privediti posebne slovesnosti, pri katerih bodo slavili prijateljstvo med Sovjetsko Rusijo in Češko. Ob tej priliki morajo obesiti Stalina, to se pravi Stalinovo sliko v vsaki šoli na odličnem mestu.

NOVI GROBOVI

Mary Lach

Po dolgi bolezni je v soboto jutraj umrla Mrs. Mary Lach roj. Cepon, stanujoča na 1255 E. 61. St. Bila je stara 59 let in je prišla v Ameriko pred 34 leti iz Horjula pri Vrhniki, kjer je bila rojena. Tukaj zapuša žaluzočega soproga Johna, doma iz vasi Smarje pri Jelšah, sina Johna ter tri hčere: Sophie Baraga, Agnes in Mary, dva vnuka, Esther in Elaine, v starem kraju pa brata Valentina in sestro Terezijo.

Bila je članica društva sv. Ane št. 4 SDZ, podružnice 25 SZZ in Oltarnega društva far. sv. Vida. Pogreb bo jutri jutraj ob 9:15 iz Zakraskovega pokopnega zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo.

Anton Kožel

Včeraj popoldne je umrl po dolgi bolezni Anton Kožel, star 59 let, stanujoč na 1123 E. 74. St. Prej je mnogo let živel na 40. cesti. Doma je bil iz Malih vrhov pri Krki, odkoder je prišel v Ameriko pred 43 leti. Nad 40 let je delal v Otis Steel Co.

Tukaj zapuša žaluzočega soproga Mary roj. Bojc po domače Reženova, štiri hčere: Marie Somrak, Jean Jakobice, Frances Bell, Ann Macks ter osem vnukov. V starem kraju pa zapuša mater, tri brate in eno sestro.

Bil je član društva Napredni Slovenci št. 5 SDZ in sv. Janeza Krstnika št. 37 ABZ. Pogreb bo v četrtek iz Zakraskovega pokopnega zavoda v cerkev sv. Franciška na Superior in 71. cesti in na Kalvarijo, toda ura pogreba še ni določena.

Frank Tolar

Včeraj popoldne je umrl začet od srčne kapi Frank Tolar, star 53 let, stanujoč na 1439 E. 39. St. Tukaj zapuša soprogo Josephine prej. Antončič roj. Ogrin, šest otrok: Mrs. Mary Hammond, Frank, Anthony, Ernest, Edward, Lillian, pet vnukov in več drugih sorodnikov.

Rojen je bil v Krški vasi, fara Cerklje, kjer zapuša dve sestrini in več sorodnikov. Prej je živel v Chicagu, Ill., kjer zapuša mnogo prijateljev. Zaposlen je bil pri National Formetalni tovarni. Pogreb bo iz Železovega pokopnega zavoda na St. Clair Ave., čas še ni določen.

John Brinšek

Sinoči je umrl John Brinšek, po domače Cvetov Janez. Bil je star 71 let in je stanoval na 1064 Addison Rd. Pogreb bo iz Zakraskovega pokopnega zavoda. Čas pogreba in drugo bo mo naznanili jutri.

Zgodovinsko poslopje je zgorelo

Norristown, Pa. — Požar je uničil zgodovinsko gostilno Three Tuns Inn, kjer je stanoval general Washington, ko je njegova armada prezimovala na bližnjem Valley Forge. Požar je napravil škodo \$100,000.

Prvi zbor Lige katoliških Slovencev je bil včeraj v Clevelandu

Včeraj popoldne ob 3 se je zbralo lepo število članov in podpornikov Lige katoliških slovenskih Amerikancev v cerkveni dvorani župnije Marije Vnebovzete na Holmes Ave.

Na programu so bile privlačne slike iz življenja Slovencev v starem kraju in poedinih zanimivih in važnih dogodkih med nami ameriškimi Slovenci. Slike je kazal in razlagal z njemu lastno živo besedo naš nemurni predavatelj Anton Grdina. Njegovemu vodstvu od kraja do kraja, od dogodka do dogodka so ljudje sledili z živim zanimanjem in končno nagradili predavatelja z živahno pohvalo in odobravanjem.

Rt. Rev. Magr. Vitus Hribar je predstavil zborovalcem dr. Miho Kreka, ki je pri tej priložnosti prvič nastopil v tej župniji. Preko ene ure je govoril o grozovitostih državljanske vojne, ki so jo med drugo svetovno vojno pod nazi-fašistično okupacijo zločno vzporedili komunisti. Podal je grozotnostrašno podoben ognja in krvi, ki sta uničevala slovenski rod in kraj, ko so komunisti prevzeli oblast, pa prešel do današnjih dni, ko uničujejo komunisti zadnjo trdnjavo slovenske gospodarske svobode, slovenskega kmeta.

Gorje doma, v starem kraju, je strašno, obsežno, vseobsegajoče. Vprašanje pomoči in rešitve ni le naše. Slovenci smo danes del nesrečnih sužnjev sovjetskega komunističnega tiranstva. Rešitev Slovencev in Slovenije je del svetovne ali vsaj del evropske rešitve. Če se bo dandanašnji, še svobodno človeštvo zavedlo, da z velikimi žrtvami in odločnimi napori more še vse rešiti — je dejal dr. Krek — bomo rešeni tudi Slovenci. Če te zavesti, odločnosti in požrtvovalnosti ne bo, bo vse izgubljeno, ne le Slovenija, tudi Amerika.

Nikar ne mislimo in ne govorimo, da v Ameriki kaj takega ni mogoče. To je izgovor in zagovor lenobe. Tudi v katoliški Sloveniji smo bili priprani, da je kaj takega nemogoče, pa je prišlo.

Vsi Slovenci brez izjeme smo prepričani, da je naš narod tako plemenit in izobražen, da je nemogoče, da bi se v Sloveniji našel človek, ki bi ubijal in zverinsko mučil svoje sonarodnjake. Danes na svojo sramoto moramo ugotoviti, da so otroci latnoročno streljali starše, sestra brata, hči očeta, da so sovaščani s krampji pobijali svoje učitelje in sosedje, njihove žene in otroke. Vse je mogoče! Zlo stalno dela, dobro pa zmaguje le z veliko vztrajnostjo in požrtvovalnostjo.

Biti moramo torej čuječi in neutrudno vztrajni, da bo delež katoliških Slovencev v borbi za osvoboditev sveta primeren in dovolj velik za osvobodjenje našega rodnega kraja.

Naša dobra volja, naša plemenitost pa letos nima lepšega cilja in namena, kot reševanje tistih naših soborov in sester, ki so sicer v svobodi, a brez doma in strehe, brez kraja in zasluga, brezpravnih reveži — begunci.

Sledimo samo pozivu ameriških škofov in prošnji Lige katoliških Slovencev in rešujemo slovenske begunce! Ti so del prvih žrtv komunističnega terorja v starem kraju, tisti del, ki je ostal pri življenju. Njim pomagati do kruha in zasluga.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Vesela vest —

Pri družini Mr. in Mrs. John Nosse, 6424 Spilker Ave. se je oglasila tetka štoklja in pustila zalo hčerko. Mati in dete se prav dobro počutita v Mac Donald House bolnišnici. Poznani Mike Jalovec iz 6424 Spilker Ave. je postal s tem že devetletni atek. Naš poklon.

Vabilo na sejo —

Društvo sv. Ane št. 4 SDZ vabi članice na sejo v sredo večer ob 8 v SND na St. Clair Ave., soba št. 1. Članice naj se udeležijo v velikem številu.

K molitvi —

Članice podružnice 25 SZZ naj pridejo nocoj ob 7:30, članice društva sv. Ane št. 4 SDZ pa ob 8 v Zakraskov pokopni zavod k molitvi za pokojno sestro Mary Lach, v terek naj se pa po možnosti udeležijo pogreba.

Pozdravi iz Floride —

Iz Fort Pierce, Florida, pozdravljajo sledeči Clevelandčani: Ciril Kunstel, J. Pintar in J. Kotnik.

Na operaciji —

Peter Bukovnik iz 7316 Broadway je zadnji četrtlet prestal težko operacijo. Upamo, da se mu bo zdravje kmalu povrnilo.

Zapadne države v Evropi so se zedinile za ekonomsko zvezo

Zaenkrat ni bilo ničesar rečenega o kaki vojaški zvezi, pravijo

Bruselj, Belgija. — Zastopniki Anglije, Francije, Belgije, Nizozemske in Luxembourgso so se zedinili že na prvi seji na tem, da ustvarijo med seboj ekonomsko in politično zvezo. Odločeno je bilo tudi, da se k tej zvezi povabi vse one države, ki so obljubile sodelovati pri Marshallovem načrtu. Prav radi tega, da se privabi v zvezo že druge države, ni bilo ničesar rečenega o kaki vojaški zvezi.

Ta zveza je vogelni kamen zapadne Evrope, da se ustavi pohod komunizma proti zapadni Evropi, kakor je to prvi sprožil angleški zunanji minister Bevin.

V to zvezo so povabljene vse one države, ki nimajo totalitarnega sistema države. Španija, na primer, ne more v to zvezo, dokler ima totalitarno vladno.

Da so se zastopniki gornjih petih držav tako hitro sporazumeli na vseh točkah je vzrok ta, ker hočejo to zvezo predložiti na seji 16 držav, ki so pri Marshallovem programu in katerih zastopniki se bodo sestali v Parizu na 15. marca.

NAME JE TUKAJ DOBRO, ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMINIMO NA BEGUNCE

MRS. ULCHER JE ZASTOPNICA V GILBERT, MINN.

Naročnikom v Gilbert, Minnesota, naznanjamo, da je tam zastopnica za Ameriško Domovino Mrs. Frank Ulcher, box 574, Gilbert, Minn. Pooblašena je pobirati naročnino za naš list, oglese in za tiskovine. Našim naročnikom toplo priporočamo, da ji greste na roko, kadar vas obišče.

Finski komunisti niso dobili podpore za pakt z Rusijo

Socialni demokratje so preprečili napor komunistov

Helsinki, Finska. — Finska socialna demokratska stranka je potlačila napor komunistov, ki so hoteli spraviti na noge finske delavce za vojaško zvezo z Rusijo.

Komunisti so sklicali masna zborovanja delavcev, toda samo na par shodih so dobili komunisti podporo. Ogromna večina delavcev stoji za parlamentom, ki je odobril, da se z Rusijo sklene prijateljsko pogodbo, ne pa vojaške zveze. Predsednik Paasikivi bo imenoval komisijo, ki bo začela pogajanja z Rusijo.

Ta komisija bo dobila nalogo, da se izrecno pogaja v Moskvi samo za prijateljsko zvezo, nima pa pravice govoriti o kaki vojaški zvezi z Rusijo.

Nek vladni uradnik je izjavil, da se Finske ne sme primerjati s Češko. Ako se bo Finska pogajala z Rusijo za prijateljsko zvezo, to še ne pomeni, da bo pooblašala vojaško zvezo. Sicer se pa še ne, kako bodo dogovori izpadli.

Ampak pri vsem tem je pa značilno to, da je v finskih časopisih zadnje čase polno oglasov, v katerih ljudje prodajajo hiše in pohištvo, češ da gredo iz dežele.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA SPOMENI NA BEGUNCE V KAKIM DOLARJEM

SNeg, DEŽ IN POLEDENICA, PA POVODNI

V soboto je zavel preko države Iowa, Minnesota in severne Wisconsin snežni vihar, ki je pustil za seboj precej debelo snežno odejo, ponekod do 40 palcev visoko. Ker bo nastopilo kmalu gorko vrme, se bo sneg topil in boje se povodnji. Kraje v nižinah so že posvarili pred povodnjami.

Včeraj je deževalo skoro po vsej deželi, od Floride do Kanade. Kjer je bilo brlj mrzlo, je nastala po cestah poledenica, ki je ovirala cestne promete. Okrog Agrona, O. so imeli zelo močno poledenico po cestah.

V YOUNGSTOWNU SO DEMOKRATJE ZA LAUSCHETA

Youngstown, O. — Klub mladih demokratov v Youngstownu se je izrekel, da bo podpiral Lauscheta za guvernerskega kandidata. Regularni demokratski klub se uradno še ni izrekel, če bo šel za Millerja ali za Lauscheta.

Zadnji četrtek je Ray T. Miller govoril tukaj na seji demokratov, toda vprašanje indorsacije ni prišlo na vrsto.

Delavci bodo šli letos kompaktno na volišče

New York. — William Green, predsednik AFL je rekel, da se bo letos udeležilo delavstvo volitev v rekordnem številu. Delavstvo hoče voliti zlasti v kongres take, ki so mu naklonjeni.

Zed. države in Rusija imajo zdaj v rokah delitev Palestine

New York. — Rešitev delitve Palestine med Arabe in Jude je zdaj v glavnem v rokah Zed. držav in Rusije. Po dveh tednih tipanja, kaj bi bilo v danih razmerah boljše, je varnostni koncil Zveze narodov poveril glavnim veleislam, naj najde način, po katerem bi se Palestino razdelilo.

Takoj se je oglasila Anglija in izjavila, da ne bo imela nobenega opravka s to zadevo. Kitajska se že itak ni dosti vmešala v ta problem, Francija se pa tudi obotavlja povedati svoje stališče. Tako je ostalo zdaj vse na ramah Amerike in Rusije.

Prva seja glede tega bo danes in sicer v uradu ruskega zastopnika Gromikova. Varnostni koncil je določil rok 10 dni, v katerem naj bila zadeva rešena.

Ameriški delegat Austin je poslal svojega pomočnika Ruska v Washington, da dobi od državnega tajnika Marshalla potrebna navodila za to prvo sejo danes.

Koncil sam ni hotel vzeti nase odgovornosti, da bi izvedel delitev Palestine, kakor je to določila generalna skupščina Zveze narodov prošle leto.

Do 400,000 Poljakov je še v begunstvu

Varšava. — Poljska vlada naznanja, da je danes še 400,000 poljskih državljanov v Nemčiji, Avstriji, Franciji in Angliji, ki se nečjejo vrniti domov.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROCNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	MARCH	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 47 Mon., March 8, 1948

Komunizem in slovanstvo

Na podlagi zgodovinskih dejstev je dokazano, da komunizem ni slovanskega porekla, temveč produkt mednarodnih, večinoma židovskih prekanjencev in spekulantov, ki bi radi zavojevali svet in kot oblastniki udobno živeli in gospodovali, kot živijo in gospodujejo v vseh deželah, katere so doslej spravili pod svojo oblast.

Ko govorimo o ruski revoluciji, moramo imeti pred očmi dejstvo, da je prva in prava ruska revolucija izbruhnila 8. marca 1917. Tedaj se je ruskemu narodu posrečilo vreti caristični režim, katerega je radi njegove gnolobe, skvarjenosti in nesposobnosti sovražili.

To je bil tisti podvig, ki je prvi spremenil potek zgodovine. Pri tem podvigu so boljševiki sicer sodelovali, toda njihovo sodelovanje je bilo neznatno. Takrat boljševiki še niso imeli nikakega vpliva na narod. Zmernejše krilo revolucionarnih socialistov je vodilo v onem usodnem času levo strujo ruskega političnega življenja: to so bili menjševiki.

Na vsesuskem kongresu sovjetov leta 1917 je med 777 delegati bilo samo 105 boljševikov, vsi ostali so bili menjševiki. Razlogi za to nepopolnost boljševikov so bili razni: nerazumevanje ljudstva, odpor vojakov, ki niso odobrvali marksistične ideologije in so se z narodom vred uprli razdiralni boljševiški propagandi v trenutku, ko se je armada težko borila na vseh frontah. To stanje je trajalo, dokler se ni tajnik švicarske socialistične stranke Plattenu posrečilo dobiti od nemškega generalnega stana dovoljenje za Lenina, Zinovjeva in druge za prehod preko Nemčije na poti v Rusijo, kamor so se pričeli v zapечатih in plombriranih vagonih.

Lenin je bil edini človek v Rusiji, ki je vedel, kaj je treba storiti in kako postopati, da se izvede boljševiška revolucija. Ko je leta 1917 prispel v Petrograd (sedaj Leningrad) si je takoj pričel utirati pot. Na tej poti ni dobil prevelikih ali celo nepremostljivih ovir. Ruska sredina ni imela za seboj nikake izkušnje, ki bi ji pomagala v neverjetnih težokah po prevzemu oblasti, posebno pa je pogrešala človeka, ki bi jo vodil.

Predsednik vlade Aleksander Kerenski bi bil moral biti ta vodja. V odločilnih momentih zgodovine narodov redkokdaj vidimo na tako odgovornem položaju tako nedoraslega človeka. Po vsem, kar se je zgodilo, danes lahko rečemo, da brez Kerenskega verjetno sploh ne bi bilo prišlo do oktorske revolucije. Dejstvo je, da je — sicer nehote — on dosti več pripomogel kot rusko ljudstvo samo.

Da se prepričamo, da oktobrska revolucija ni imela nič skupnega z ruskim narodom, zadostuje, da si malo ogledamo prava imena najožjih Leninovih sodelavcev, in takoj bomo na jasnem, da se ni slovanska kri prelivala po njihovih žilah. Prvo ime vsakega je ime, pod katerim je vsakdo teh nastopal v javnosti, drugo ime, ki je v oklepaju, pa je njegovo resnično in pravo ime. Imena teh so: Steklov (Nakham), Larin (Lurge), Martinov (Zibar), Zwiesdin (Weinstein), Lapinsky (Loewensohn), Trocky (Braunstein), Martov (Zederbau), Bohrin (Nathansohn), Kamenov (Rosenfeld), Suchanov (Gimel), Sagersky (Krohmman), Sointceve Bleichmann), Garin (Garfeld), Kamnev (Katz), Gorev (Goldmann), Černomorski (Mordkin), Maklakovsky (Rosenblum), Mečkovsky (Goldberg), Abramovič (Rein), Ganecl (Feurtenberg), Bogdanov (Silberstein), Riazov (Goldendach), Pianicky (Ziwin), Glasunov (Schultze), Zinovjev (Apfelbaum), Parvus (Goldfand).

To so torej židje, ki so zasnovali "vseslovansko" gibanje, kakor bi nam internacionalni komunizem radi prikazali nekateri tukajšnji "naprednjaki", katerih naprednost je večinoma v tem, da sovražijo "farje."

Ko prebiramo ta imena in ko pomislimo, da je mednarodni kapital finančni vso oktobrsko revolucijo, se zamisljeni vprašamo: Komu to koristi? Ruskemu narodu gotovo ne, saj je vendar po zanesljivih podatkih plačal boljševiško revolucijo s 25 milijoni mrtvih od gladi in 11 milijonih usmrčenih. Slovincem tudi ne! Proletariatu še najmanj... Komu torej?

Slovenski narod občuti sedaj na svoji koži, kaj pomeni komunistični režim. Zadnje dni so ga v vsej njegovi grozoti spoznali tudi bratje Čehi. Jugoslovanski komunistični režim priznava samo interese partije, katerim žrtvuje vse narodne koncepcije. Ti ozki partijski pogledi mu tudi narekujejo ono maščevalno in uničevalno politiko, ki jo vodi nasproti ostalim samostojnim političnim skupinam slovenskega naroda. Ta komunistična politika je dovedla naš narod v največjo nesrečo, ko vidimo, da se potika po svetu deset-tisoče brezdomcev, ki imajo rajši negotovo pot po mrzi tujini kot pa vrnitev v domačo ječo ali na morišče. Na Primorskem je na stotine slovenskih družin zapustilo svoje domove in poiskalo zatočišče v naročju onega naroda, čigar gospodstva so se še včeraj hoteli iznebiti.

BESEDA IZ NARODA

Umrl je pionir

Ely, Minn. — V tukajšnjem mestu je umrl pionir slovenskih naseljencev v Minnesoti, John Skufca, v starosti 78 let, rodom iz Zverč, fara Hnje pri Žužemberku. Leta 1889 je bil zapustil svoj rodni kraj in odšel v Ameriko. Ustavil se je nekaj časa v Pennsylvaniji, odkoder je prišel v Tower in naposled v Ely. Tu se je leta 1892 oženil ravno pred veliko krizo, v kateri je imela družina težko življensko stališče. Poleg tega pa je imela ta družina še nekaj svojih rojakov na hrani, kar je še poslabšalo že itak težke življenske težkoče.

Ker ni bilo dela, so ljudje pričeli obdelovati deviško zemljo, da so si kaj prideli, zopet drugi so pričeli delati drva za kurjavo, za kar so prejeli po 50 centov za seženj (klaftra). Naš pokojnik soproba Skufca je bil eden prvih članov društva sv. Cirila in Metoda, takrat številka 6 KSKJ in naposled soustanovitelj JSKJ leta 1898. Bil je kakor neomajen steber. V srcu je bil pripravljen vero svojih staršev v Ameriko in kot tako je ostal vedno do svoje smrti: zvest svojemu katoliški veri in svojemu narodu.

Pokojnik zapušta vdovo Rozo, štiri sine: Frank in Rudolf v Ely, John v Chicagu, Alvin v Elcor, Minn.; štiri hčere, Mrs. Frank Mavee, Mrs. Chepelnik Rose, Mrs. Lucas Zupan v Roundup, Mont. in Mrs. Edward Zettak v Milwaukee, polbrata Aleša Pluth v Joliet, Ill., 24 vnukov in 11 pravnukov.

Pogreb se je vršil 24. februarja iz pokojniškega doma na West Camp 80 v cerkev sv. Antona, kjer je župnik Rev. Fr. Mihelčič opravil sv. mašo za mirni pokoj duše pokojnega ob veliki udeležbi vernikov. Pogreb je vodil Champa & Mrhar pogrebni zavod. R.I.P.

V avgustu 1942 sta Mr. in Mrs. John Skufca v krogu svojih sinov in hčera ter številnega mlajšega zaroda praznovala zlato poroko.

Iz Joliet, Ill., sta bila dopela na pogreb Mr. in Mrs. Aleš Pluth.

Poročevalec.

Hubbardske novice

Madison, O. — Kar lepo počasi pa sigurno smo jo to zimo rezali tu na tem prelepem Hubbardu. Prikazuje se nam že lepa pomlad, katere se posebno ptice že vesele in skakljajo veselo v vejice na vejico ter se ogledujejo za primerni prostor, kjer bi si napravile gnezdo za svoj zarod.

Posebnosti v teh mesecih, ko je toplomer kazal večinoma pod ničlo, ni bilo. Tistim, ki imajo še kakšno upanje na nadaljnjo življenje in jim ni treba vedno javkati in jamrati, je kar fletno. Tistim pa, ki tega nimamo, je pa kaj žalostno, ker smrti je kar težko čakamo.

Po daljšem premoru sta nas bila obiskala Mr. in Mrs. Robert Strnen iz Clevelanda, Robert mi je rekel, da redno čita Ameriško Domovino in se zelo zanima tudi za Hubbardske novice. Prišel je bil pogledat, če sem še pri življenju, ali sem morda že na poti na oni svet. Prav za prav "troštat" me je prišel, da naj nikar tako ne "cajnam"; rekel je tudi, da vidi, da mi ni še take sile, ko sem mu nekrat razkazal moje zimske bivališče in prijazno urejeni zapeček, kjer bom preživel svoja častljiva leta. Se reče, saj tako kmalu se ne bo, vendar pa je dobro, če si človek preskrbi o pravem času, kam bo pokladal svoje stare kosti.

Ob slovesu sva si z Robertom istisnila desnici in Robert me je

ob tej priliki kaj lepo podučil, in mi dal tak nasvet: mesto "jamranja" naj bi raje plunil v roke in se prijel za kmečko delo, kot to delajo drugi, pa ne bo nobenega jamra. Strneni kar ne morem dopovedati, da se tega dela nisem naučil ob prihodu na farmo, ampak takemu o delu pripovedavat, ki se sam dela nikdar prijel ni, je kakor bob ob steno. Saj sem mu nekoč komaj zabil v glavo, da sem kokešereje in ne kmet, ker ne znam za plug prijet. In ker se dela nisem do sedaj naučil, si mi tudi sedaj ne izplača učiti, ker sem že itak na poti v grob, no, in kaj bi se potem učil, ko bi bil pa ves moj trud zabavala in nihče bi ne imel od tega koristi. Pred odhodom mi je še naročil, da naj bom kar lepo priden in naj se v božjo voljo udam, pa bom lažje prenašal te zadnje dneve.

Prav lepa hvala Strnenovim za obisk in še posebej Robertu za lepe nasvete in še kaj kmalu se zopet oglašita.

Je pa v teh krajih tudi marsikaj zanimivega, kar se dogaja le v redkih slučajih. Praznovali smo namreč zlato poroko, o kateri sem že poročal in v nedeljo 29. februarja pa je obhajal 25 letnico ali srebrni jubilej mašništva naš priljubljeni g. župnik Rev. Ludwig Virant v Genevi, Ohio, ker za tako veliko udeležbo, kot je bila ta dan, bi bila madisonska cerkev premajhna. Obišrta cerkev v Genevi je bila natrpana polna vernikov. Navzočih je bilo veliko število duhovnikov iz raznih krajev, med katerimi sem opazil tudi prijaznega g. Rev. Matija Jagra iz Barber-tona, O. Na to slavnost je bilo prihitelo tudi več št. gg. prelatov (monsignorjev).

Našemu priljubljenemu g. župniku Rev. Virantu pa želimo, da bi dočkal še mnogo zdravih in zadovoljnih let med nami in da bi dočkal tudi zlato mašo. Takrat pa seveda jaz ne bom navzoč, pa nič zato, bodo pa drugi, saj svet ne zaostaja. Father Virant, Bog Vas živi še mnogo let!

Pa tudi z mladino ne zaostajamo. Tako so se oglašile vile rojenice pri Ludwig Gustinčiču (mlajšem), ki vodi s Paucom trgovino v Madisonu, in pustile za spomin krejkega sinčka. Mat in dete se prav dobro počutita v Lake County Memorial bolnišnici. Tako sta Mr. in Mrs. Ludwig Gustinčič na Lock Rd. postala zopet stari atek in stara mamica. Ej, Lodiwig, leta pa res hitro beže, kaj ne! Čestitke na vse strani. Pa še drugič kaj. Pozdravljeni, Frank Leskovic.

Prijetno je bilo v Chicagu

Cleveland, O. — Prav kakor sem želel in pričakoval, je bilo prijetno v Chicagu z izletom slikovne predstave. Na vlaku sem se odpočil in nadremal. Na postaji so me prav častno sprejeli moji dobri prijatelji: Leo Mladič, John Jerič in Mr. Stajer. Jerič in Stajer sta bila voznika za nas in prijago. Pri Mladiču sem imel stanovanje in košto. Dasi sem že mnogo let pozabljal tega značajnega pionirja Mladiča, vendar sem imel iznova užitek z njim v razgovorih. Težko mu najdem para kakor je Leon Mladič.

Ure, ki sva jih prekramljala v teh dveh dneh, so bile kratke in razvedrilne. Beseda, ki jo pove Mladič, nekaj zaleže; kar govori, je vse iz izkušnje. Vse to je Mr. Mladič nabiral po hišah naših naseljencev v dolgih letih, ko jih je obiskoval od hiše do hiše kot zastopnik za katoliški časopis, z drugo besedo, za razširjanje dobre literature za katoliško izobrazbo. Mr. Mladič je bil

vedno cel mož. Bil je jeklene-ga značaja, kremenitega prepričanja, obenem pa mirnega obnašanja. Kjer so ga sprejeli, so ga takoj tudi spoštovali, ker so videli v njem moza na mestu. Kjer so mu rekli, "poberi se!" je mirno odšel, ne da bi bil užaljen. Mr. Mladič je opravljal tako rekoč misijonsko delo. Ni bilo lakbo, toda, vršil ga je v dobrem namenu.

Tak mož bi moral do smrti ostati zastopnik za katoliško literaturo. Kljub 70 let starosti še opravlja vsakdanje delo v tovarni. Njegova hiša se nahaja en blok od cerkve sv. Stefana, 1919 W. 22nd Pl. Izmed osem sinov in hčera, je še samo eden samec doma, vsi ostali so si poiskali svoje pare in se imajo prav dobro. Čestitamo!

Predstava je ljudem ugajala, vsaj tako so se mnogi izrazili, vse jim je bilo po volji, pogrešali so pa slike iz Willarda. Naročili so pozdrave sledeči: Miss Brigita Stanko A. D. Trsalic za Kuharjeve, rekel je, naj pridejo v Girard na keg-ljaško tekmo, Jos. Knafelje za Stariča, Oblak pa za Račica, Mrs. Rupar za Majerjeve, Mrs. Bonča za Bončarjeve.

Ko so slišali moje zvonjenje na ploščah, so me povabili mo-žje zvonarskega kluba, da naj pridem tje 6. junija, ko bo fara obhajala zlati jubilej, "takrat da bo izredno potrkavanje." Ko je minila nedelja in naš program, smo zopet pokramljali pri Mladiču in Jeriču, — Mrs. Jerič ni bila pri najboljšem zdravju. Ko sem se na spal zopet drugo noč pri Mladičevih, sem se odpravil s svojjo rotopijo, katero mi je zape-ljal Mr. Jerič na La Salle po-stajo. Prav lepo je bilo in prav iz srca sem tudi hvaležen v prvi vrsti Leonu Mladiču, ker je za vse to lepo oskrbel in za njegovo prijazen dom, kjer nas je Mrs. Mladič lepo pogostila. Naj omenim, da je bil Mr. Mla-ka, zastopnik A. D. precej bo-lan, toda zdaj je zopet na no-gah in bo zopet pridno nabi-ral naročnike. Tako je bilo lepo pri sv. Stefanu. Vsem hvalež-ne pozdrave,

Anton Grdina.

Pevski zbor "Triglav"

Cleveland, O. — Poročano je bilo, da bo prvi koncert zbora "Triglav" 4. aprila. Radi prostora moramo koncert za par tednov prestaviti in sicer do 9. maja.

Tu na zapadni strani Cleve-landa imamo svoj Dom, zelo prijazen za piknike in veselice, toda brez gledališkega od-ra. Namen imamo čez čas zi-dati nov dom. Zato smo se od-ločili, da priredimo koncert v Sachsenheim dvorani, 7001 De-nison Ave., ki je ravno čez ce-sto od našega doma, kjer bo bolj udobno za pevce in poset-nike. Po koncertu pa se bo vr-sila domača zabava v naši do-mači dvorani. Več o tem vam bom poročala še pozneje. Po-ročevalka,

A. Jesenko.

Razne novice iz La Salle

La Salle, Ill. — Slovenski ka-toliški fantje in dekleta, ki i-majo svoj klub, nam bodo po-dali 18. aprila lepo in smešno igro v angleškem jeziku pod i-tenom "Antics of Andrews." Igra bo v žilski dvorani sv. Ro-ka.

Fantje in dekleta vabijo prav prijazno vabijo, da pridite ta dan gotovo v omenjeno dvorano, da boste videli, kaj so se v tej zimi, ki bo že skoro minila, naučili. Igra bo podana dva-krat ta dan in sicer ob 2:15 po-rodne in ob 7:15 zvečer. Po igri bo pa ples za vse, za katere-ga bo igrala izvrstna godba.

Dragi slovenski rojaki in ro-jakinje, vsi sezmimo po vstopni-za, ki nam jih bodo ti fantje in dekleta ponudili za to igro. Nikar se ne izgovarjajte, kaj-

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

No, dekleta, kako pa lajkate moj novi klobuk? "On" sicer pravi, da je to šklefedra in me svari, naj po nobeni viži ne grem z njim na farme, kjer se pase živina, ker bom ob njega, čim ga kakšna čada zagleda. Boji se tudi, tako mi je povedal pri večerji, da mi ne bo kazalo iti z njim spomladi kam v na-ravo, ker me bodo obsule čebe-le, ki bodo mislile, da nosim na glavi ta prave rože. Štrama! To ni nič drugega, kot hudo mu

ti potrebno je, da jim pokaže-mo, da mladi naraščaj ljubimo, zato pa jim dajmo napraviti ti-sti večer veselje s tem, da po-polnoma zasedemo dvorano.

Igrali bodo sledeči: dekleta Frances Ahčin, Andrey Setinz, Bernardina Ahčin, Wanita Shi-mus in Barbara Stachowjak; fantje Albert Bučar, Stanley Kasović, Donald Baznik, Ray Tersalič, Dean Jenko, Rudy Oj-ster, Robert Blocky. Torej ti mladi nam bodo predstavili ig-ro "Antics of Andrews" Torej vsi na plan tisti dan!

Mr. Yankovichev orkester zo-pet pride v La Salle ill., tako se sliši pogovor, za 31. marca vas zopet vabi na ples Ameri-can Legion, pridite od blizu in daleč, kajti veselja bo na ko-še.

Mr. Louis Gregorič se je tudi vrnil, iz Madera bolnišnice v Californiji so ga prepeljali v bolnišnico v La Salle, kjer se bo sedaj mož zdravil v bližini svojih prijateljev, doma in vo-trok. Vrnile so se tudi od tam Mrs. Antonija in Frances Gre-gorič in jih sedaj lahko obišče-te na njih domu, Lojzeta pa v bolnišnici. Mr. Gregoriču želi-mo, da se že skoro prav dobro pozdravi, kar Bog daj kaj kma-lu.

Za 1. in 2. marca smo zopet dobili prav lepo mero snega, a upamo, da bo že kmalu tukaj tista ljuba pomlad, ki jo vča-ka vsak rad. Velika noč se nam tudi približuje: še par tednov, in zopet bomo zapeli veselo alelujo. Zato prav iz srca želim vsem Slovincem ve-slo alelujo in dosti pirhov.

Vsi tudi veste, da se 20. ap-rila vršijo mestne volitve — za župana in aldermane. Slo-venci imamo na listi Mr. Matt Bildawer-ja za župana. Nas vseh dolžnost je, da volimo vsi zanj. Kaj pravite k temu? — Pozdrav,

Poročevalec.

Vzajemnost

(Lamennais)

Kadar je drevo osamljeno, ga pretresa veter in mu odpiha vse listje; in njegove veje, me-sto, da bi se dvignile, se poni-žajo, kot bi iskale zemljo.

Kadar je rastlina osamljena, ne najde nobenega varstva pro-ti sončni vročini; in tako hira, se suši in umrje.

Kadar je človek osamljen, ga veter mogočnejše upogne do zemlje in vročina požljivosti velikašev tega sveta mu izsrka življenjski sok, ki ga je hranil. Zato ne bodite nikoli osam-ljeni kot rastlina ali drevo; temveč združite se med seboj, podpirajte in varujte se vzaj-emno.

— Kaj je življenje? Življe-nje je tista neozdravljiva bole-zan, za katero so vsi ljudje umrli in ki jo le tisti preživijo, ki se ne rode.

je, ker je moral spet seči v žep in mi dati 79 centov, da sem šla po klobuk. Saj ga ne bi pro-sila in bi imela onega s fedrom za veliko noč, pa se je slišalo od strani, da mi ne paše. Ko sem ga pretentala z veliko mu-jo, da mi je dal denar in še te-ga vem, da bi mi ga ne dal, da se mi ni začel glas tresti in če se ne bi dvakrat useknifa. To ga je menda prestrašilo, da je izvelel iz aržeta en dolar in mi ga dal s takim obzrom, kot bi hišo prepisal name: "Na, pa si kupi novega! Kar bo pa o-stalo, pa imej za gospodinjstvo čez teden," je naročal. Malo je manjkalo, da mu nisem pad-la okrog vratu, ki je tako dober do mene, pokora! Uh, delat bom šla kam, da si bom vsaj za klobuk zaslužila.

Nekaj čez petdeset sem jih pomerila in noben mi ni bil ta-ko všeč kot ta. Ko sem se po-gledala z njim v zrcalo in se majhno zarezala zraven, sem bila zares kar fletna. Komaj sem čakala, da se bom njemu pokazala v novem klobuku. De-la sem ga na glavo, se vstopila pred "njega," upila roke v bok, kakor sem videla v pikirjih, da gre v takem slučaju, in sem mu rekla: "No, kako sem ti kaj všeč?"

"On" me gleda nekaj časa, potem pa reče: "Kakšen svitek je pa tisto, ki imaš na glavi? Kaj ti nisem dal skoro deset dolarjev za nov klobuk! Pa ne, da bi že cveteli zvoncek na vr-tu Jevjkove Tončke in da si jih tam natrgala in zmašila na klobuk? Ali si morda že reg-rat nabrala?"

"Kakšnih deset dolarjev si mi dal!" sem zrasla skoro za eno inčo. "En dolar si mi dal, pa s kakšno težavo! Saj sem videla, kako so se ti roke tres-le. Prav za prav," sem rekla s povzdignjenim glasom, "klo-buk bom nosila jaz, pa če je komu všeč ali ne."

Potem sem se obrnila in zdr-drala v spalnico, da bi tam ne-koliko pojokala. Pa sem se premislila in rekla: pa gili na-lasč ga bom nosila! Tisti večer sem bolj na trdo predstavljala kastrole po kuhinji, da bo ve-del, kaj se pravi tlatiti moj klobuk. Veste, je pomagalo, kot sem vedela, da bo. Nisem še pomila vseh čepinj po ve-čerji, ko se oglašil "on" tam od mize, kjer je oprezoval, to sem dobro videla, kako bi se spravil z menoj: "Stavim, da takega klobuka ne bo imela nobena v Clevelandu!" Vdano sem ga po-gledala za take blažene bese-de. Veste, saj drugače ni slab človek, samo na klobuke se ne zastopi, kar mu pa ri zamere, ki je pri kravah zrastlel.

Včeraj sva šla skupaj k ma-ši na Holmes Ave. Nalašč je nekoliko zaostajal, da je men-da gledal, kako mi klobuk pa-še od južne strani in pa po lju-deh je gledal, ker se je hotel najbrže prepričati, kako so mi ženske nevoščljive, ki imam tak klobuk kot nobena druga. V cerkvi sva se veslala prav spre-daj tako, da so me vse ženske lahko videle. Prepričana sem, da so malo molile, tako so zi-jale v moj klobuk. Ajbecu, da je bil tisto nedeljo v vsaki hiši špetir in da so ženske vpile nad možmi: "Vidiš, kakšnega moža ima" Debevecčka! Tak klobuk ima, da je strah. Naj-brže si ga je prištelala narav-nost iz Pariza. Saj jaz si ga ne morem, ki nimam takega do-brega moža, kot ga ima ona."

Kajpak, jaz ne bom nobeni povedala, da sem dala zanj sa-mo 79 centov. Naj le mislijo, da je drag. Ampak naj reče-katera kar hoče, beštra pa sem v novem klobuku, kaj ne? One-ta s fedrom bom zdaj nosila samo, kadar bom šla v štor, do-klér ga ne bom dala farmar-jem v rent. Ampak pripomni-ti moram, da se ni treba bati, da bi se prevzela v novem klo-buku, sem preveč krotke sorte in pa tako ponižna sem. Gud-graj, dekleta!

Beg iz žrela smrti

V. 2.

"Seveda, seveda! Smilita se mi, reveža. Nata, kar sedita." Pristavila je klop k mizi v kotu in jo poprej s predpasnikom obrišala.

"Precej vama bom prinesla kruha. . . Dobro človeku stari in mu v stiski pomagati, je naša krščanska dolžnost. Osmerno blagov je Kristus postavil za merilo pravičnosti ob poslednji sodbi. Nasititev lačne, napajati žejne, tolažiti žalostne, je božje delo. Kristus bo vse to plačal, kakor da smo to njemu storili. . . " je počasi gostolela in vzela hlebec izpod prta na mizi ter ga z nožem vred položila pred Janeza in Vinka.

Janezu in Vinku se je kar samo smejalo. Skoraj nista mogla verjeti svojim očem. Sedela sta in gledala hlebec, v zadregi čakajoča, da jima bo žena odrezala kruha.

"Kar vzemita si! Režita in jejta, dokler se ne nasitita, kakor doma."

"Ko bi ljudje bolj razumeli božji in človeški pomen osmeren blagov, ne bi bila toliko prestala kakor pa sva. Bog naj vam, mati, tukaj in v večnosti tisočkrat poplača! Nikoli vam te dobrote ne bova povrnili," je govoril Janez, naslonil hlebec na prsi, ga z nožem trikrat prekrizal in odrezal dva velika kosa, sebi in Vinku.

Žena ju je opazovala. "Lepo krščansko navado imata. Lepo so vaju učili starši. Kruh je dar božji in je prav, da se hlebec prekriza, ko se načne."

"Prav pravite, mati: kruh je dar božji! Danes z večjim veseljem gledam ta hlebec pred sabo kakor pa sonce na nebu."

"Bog vama blagoslovi ta dar. . . In ko tako gledate vaju pri hlebu kruha pri svoji mizi, s kosi kruha v rokah, mislim na svojega sina. Bog ve, kje je in kako se mu gdi? Morda je prav tako sestrčan, kakor vidva ali pa sploh ne živi več."

Žena si je potisnila robove na usta in solze so ji zalesketale v dobrih rujavih očeh, ki so gledale otroško zaupno v svet.

"Kje pa je in kaj je vaš sin, če smem vprašati, mati," se je opogumil Janez.

"Domobranec je bil. Bežal je z drugimi na Korosko in sedaj nimam nobenega glasu o njem."

"Tudi midva sva domobranci, mati," je pvedal Vinko.

"In kako da sta zdaj tukaj? Slutila sem, da sta poštna človeka, kar zdelo se mi je. Baha jo se, da je prišla njihova ura in da imajo oni tvo oblast. Vsaj tako mi je pravila moja sestra, poročena v Vačah."

Janez in Vinko sta začela praviti svojo zgodbo in jo povedala do kraja.

"Moj Bog, če ni moj sin raven! Ubogi Lojze! Gotovo ga bodo poslali v smrt. Se jutri se bom odpravila v Ljubljano. Bog se ga usmili in Devica Marija, ljuba mati božja, varuj ga vsega hudega! Ubogi moj

Lojze, kako dober in priden je bil!"

Obrisala si je solzne oči, odšla iz izbe in se čez nekaj časa vrnila s precejšnjim kosom slanin, poprom in soljo.

"Nata, ubožca, jejta in se dobro okrepčajta! Morda moj Lojze ne bo nikoli več sedel za to mizo in jedej moj kruh. . . " "Nič ne obupajte, mati! Bog ga bo varoval sleherne nevarnosti in ga privedel nazaj v vašo naročje. Predobri ste, da bi vam Bog odrekel to željo. Ko ga hoče Bog varovati, mu ne more nihče škodovati. Ni je tako velike nevarnosti, da bi Bog ne mogel rešiti človeka iz nje. Le zaupajte v ljubezen božjo, ki varuje s posebno ljubeznijo sebi zveste. . . "

"Lepo sta me potolažila. Bog vama poplačaj tudi to. . . Vsa večer molim za Lojzetovo srečno vrnitev in za ljubi božji mir, ki naj ga nam izprosi vsem skupaj Brezmadežno Srce presvete Device. In neki glas v arcu mi pravi, da bo nazadnje zmagala pravica, da bodo prišli na površje tisti, ki so dobri in Bogu zvesti ter se trudijo, da bi njegovo kraljestvo zares zavladalo med nami. Zdaj smo tako razklani, tako needini, tako sovražni smo si med sabo kakor da nismo kristjani — še dobri pogani ne več. Ampak nazadnje bo zmagal Bog, hudebec s svojimi pomagači pa bo pahnen v peklenko žrelo. Zdaj pa je tisti hudi čas, ko ima vsa oblast hudoba. Človek je zavržen Bogu in spravi samega sebe v največjo nevarnost, da se pogubi za vselej. Po svojem napuhu postaja podoben zavrnjenemu angelom. Ljudje se zde sami sebi preveč pametni, modrejši od Boga, napuh jih je zaslepel, zato je toliko zmot zaslanjih, zato je tako hudo na svetu."

Žena je sedela Janezu in Vinku nasproti za mizo in ju z veseljem opazovala, s kakšnim veseljem in užitkom sta prigrizovala kruh s slanino.

"Zelo izobraženo govorite, — gotovo ste veliko brali, mati," jo je pohvalil Janez.

"Berem Bogoljuba, Glasnika in prebram sv. pismo. In vidim, kako so nespametni tisti, ki se imajo za hudo modre. Uboge duše, kako prazne, kako temne in slepe so, kako zavržene, kadar padajo v večnost. — Ker prezirajo nizko, jim je skrito visoko in večno. Tako je nekdo v pridigi govoril naš gospod dekan."

Janez in Vinko sta nasičena vstala od mize. Novo moč sta čutila v srcu in telesu. Toplotu se je razlivala po vsem telesu, su ter ju delala lahka, spočita in prožna. Bila sta kakor prerojena.

"Zbogom, mati, in Bog naj vam poplača tisočero. Vašega sina naj privede nazaj in v potrebi naj mu dobri ljudje tako odlično postrežejo kakor ste vi nama postregli."

"Je že dobro. Bogu bodi v čast, ki je vse dal. Srečno potujta in vajina angela varuha naj vaju vodita in varujeta vsake nesreče!"

"Bog vas usliši, mati!" Vinko in Janez sta stopila čez vežni prag in čutila, kako lep je junijski dan. Zrak je plapolal v predpoldanskem lepem soncu kakor ognjena grmada. Ptiki so skoraj prešerno vlekli na drobna godala čez srebrne strune in se vesplili življenja, svetlobe in cvetja. V rahlem vetru je valovila bohotna, že skoraj zrela trava.

(Dalje prihodnjik)

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

1948	MARCH	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

APRIL

- 2.—Veterani 2. svetovne vojne ples v SND na St. Clair Ave.
- 3.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ priredi plesno veselico v SND na St. Clair Ave.
- 9.—Mladinska liga SDZ ples v SND na St. Clair Ave.
- 9.—"Golden Gophers" ples mladinska plesna veselica v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
- 11.—Glasbena Matica koncert v avditoriju SND na St. Clair Ave.
- 10.—Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ Boosterski ples v SND na St. Clair Ave. Začetek ob 8. zvečer.
- 17.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.
- 18.—Podružnica št. 49 SZZ priredi pomladanski ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

MAJ

- 1.—Društvo Srca Marije priredi ples v SND na St. Clair Ave.
- 2.—Monte Carlo priredi Dr. Sv. Imena v dvorani cerkve sv. Vida.
- 8.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ ples v SND

na St. Clair Ave.

9.—Podružnica št. 32 SZZ priredi plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

9.—Proslava desetletnice Slovenske moške zveze v avditoriju SND na St. Clair Ave.

9.—Prvi pevski koncert pevskega zbora "Triglav" se bo vršil v Sachsenheim dvorani na 7001 Denison Ave. Ples po koncertu v Slovenskem domu 6818 Denison Ave. (čez cesto).

15.—Društvo Jutrarnja zveza št. 137 ABZ ples v SND na St. Clair Ave.

16.—Slovenska dobrodelna zveza "Varietni program" v avditoriju SND, na St. Clair Ave.

22.—Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ ples v avditoriju SND na St. Clair Ave.

29.—Društvo sv. Katarine št. 29 SZZ priredi "Leap Year Dance" v avditoriju SND na St. Clair Ave.

AUGUST

22.—Prireditve skupnih ohlajskih podružnic Slovenske ženske zveze v SDD na Recher Ave.

OKTOBER

10.—Oltarno društvo fars Marije Vnebovzete priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

Belgradu toliko čevljev po skladiščih, da bi lahko obuli pol Belgrada, med ljudmi pa je vladala največja pomanjkanje. Tako samostni priznava, da sistem komunistične trgovine ali distribucije ni za nič. Vse to napadanje lastnih ljudi ne spravi s sveta dejstva, da v komunističnih deželah kmalu vsega zmanjka, ko pridejo "tovariši" na površje.

KOLHOZI ali skupna obdelava zemlje se je slabo obnesla v Vojvodini. Tam so, kot smo že večkrat pisali, naselili Črnogorce in Ličane na posestva, ki so jih vzeli Nemcem. Ta posestva niso bila last posameznikov, ampak last neke zadrage ali bolj države. Iz okolice Sremske Mitrovice je kakih 500 Črnogorcev odšlo s te skupne zemlje. Raje so šli nazaj v skalnato Črno goru. Tudi okrog 150 družin Ličanov je zapustilo Vojvodino, ker so morali toliko oddati državi od svoje pridelke, da so obupali. Poprej so Ličanom obetali, da bodo postali mogočni in bogati in gospodarji rodovitne zemlje v

Vojvodini, če bodo držali s partizani. Sedaj vedo, kako je s komunističnimi obljubami. Druga poročila trdijo, da v teh "kolhozi" tako slabo delajo, ker je vse skupno, da pridelajo komaj 30% tega, kar pridelajo tisti, ki še imajo svojo lastno zemljo.

ZA PODGORICO TRI BILIJONE. — V Črni gori gradi nov režim novo glavno mesto na kraju porušene Podgorice. Tu zidajo sedaj mesto Titov grad. Po vladnih listih trdijo, da bodo zidali v to mesto in njegova poslopja tri bilijone dinarjev v petih letih (60 milijonov dolarjev). Malo je v tem seveda črnogorske in partizanske baharije. Plačevala bo vsa država. To je komunistični način, da Slovenijo izsesava.

LITVIJA. — V Litiji so sklenili, da obnove stare opekarno na Bregu. Le tako, pravijo, morejo izvršiti druga obnovitvena dela. Od drugod ne bodo opeke.

MEDICINSKE INSTRUMENTE hočejo izdelovati v večji meri v Belgradu. Začeli so s tozadevno tovarno v malem, pa

jo upajo razširiti. Potreba je gotovo velika.

GRA MOFONSKE PLOŠČE. — V Zagrebu se bavijo tudi z manj potrebnimi stvarmi. Beremo, da so začeli z izdelovanjem gramofonov in gramofonskih plošč na debelo, da bodo zakladali ves Balkan. Upajmo, da bo vsa muzika iz teh gramofonov pravovernno režimska in komunistična.

SISEK NOVO SREDIŠČE INDUSTRIJE. — Poročali smo, da grade v Ljubljani primeroma veliko tovarno za izdelovanje železnih predmetov in strojev z imenom "Litostroj." Tudi v bližini Belgrada grade podobno tovarno v železnih. Sedaj pravijo, da imajo v načrtu zgraditi nekaj podobnega tudi v Sisku na Hrvaškem.

SVILOPREJKO bodo gojili. Nekaj malega sviloprejk je že imela Jugoslavija. Sedaj bodo baje zasadili v bližini Reke več sto murv, da začno z gojitvijo gosnice, ki daje svilo.

Rženi kruh

Nikolaj Nerli je bil tisti čas bankir in odličnem mestu Florenci. Ko je zvonilo terco, je že sedel za pisalno mizo in ko je zvonilo non, je še sedel, kjer je cel dan beležil štetilke v svojih zapiskih. Posojal je denar cesarju in papežu. Le hudiču ni posojal, pa samo zato ne, ker se je bal, da bi napravil slabo kupčijo s tistim, ki se imenuje Hudočec in je res prekanjen, kolikor ga je. Nikolaj Nerli je bil drzen in nezaupen. Pridobil si je bil veliko bogastvo in ogulil mnogo ljudi, zato je bil v Florenci zelo spoštovan.

Stanoval je v palači, v katero je prodirala skozi ozka okna le tista luč, ki jo je bil Bog ustvaril in to jo je bil Bog ustvaril kot citadella, ali mala trdnjava, ker tisti, ki posedujejo veliko imetje, so opreznosti in znajo braniti tudi s silo, kar so si pridobili z zvijačo.

Palača Nikolaja Nerlija je bila torej utrjena z železnimi mrežami in verigami. V notranjosti so bili zidovi poslikani od spretnih umetnikov, ki so prikazovali razne čednosti in kreposti s podobami žena, očakov in prerokov ter izraelskih kraljev. Po sobah razobešeni gobelini ali stenske preproge, so predstavljale zgodbe Aleksandra in Tristana kakor jih opisujejo romani, Nikolaj Nerli se je ponašal s svojim bogastvom na ta način, da je imel v mestu več ustanov. Zunaj obzidja je dal sezidati bolnico. Pročelje, ki je bilo poslikano in izklesano, je predstavljalo najbolj značilna dela iz njegovega življenja. V znak hvaležnosti za svoto denarja, ki ga je poklonil za obnovo svetišča

Santa Maria Novella, je bila obešena njegova slika v cerkvenem koru. Ta ga je predstavljala, kako kleči s sklenjenimi rokami pri Marijinih nogah; lahko ga je bilo spoznati po čepici iz rdeče volne, po sukniču s kožuhočinasto podlago, po potezah, ki so se zgubljale v rumenkasti masti in po živahnih očesih. Na drugi strani presvete Device je stala njegova dobra žena, z dobrodušnim in žalostnim izrazom in v ponižni molitvi. Ta mož je bil med prvimi državljani v florenski republiki. Ker ni nikdar slabo govoril o zakonih, niti se zanimal za reveže in za tiste, ki so na višku sreče obsojeni na denarno kazen ali izgon, se njegovo spoštovanje, ki si ga je pridobil s svojim velikim bogastvom, ni prav nič zmanjšalo v obeh oblastnikih.

Ko se je neki zimski večer vrnil bolj pozno kot navadno v svojo palačo, so ga obkrožili na pragu glavnih vrat številni na pol nagi ubožci in stegovali roke proti njemu.

On jih je zavrnil s trdimi besedami. Toda vsled lakote so postajali drzni in divji kot volkovi. Obkrožili so ga in ga prosili kruha z jokajočim in slabotnim glasom. On se je sklonil, da bi pobral kamenje in ga zalučal vanje. Tedaj pa zagleda svojega služabnika, ki je nesel na glavi jerebas črnega rženega kruha, določnega za služabnike v hlevu, kuhinji in na vrtu.

Nikolaj pomigne služabniku s kruhom, naj pride bliže. Nato zgrabi s polnimi rokami kruh iz jerebasa in ga vrže revežem. Nato stopi v hišo, se vleče in zaspi. Med spanjem se mu je sanjalo, da ga je zadela kap in da je nenadoma umrl. Misli je, da je še v postelji, pa je videl sv. Mihaela v notranji svetlobi.

Sv. Mihael je držal v roki tehtnico in nagnal na skodelce. Ko je Nikolaj spoznal na padajoči strani tehtnice dragulje vdor, ki jih je držal zastavljen, mongol neupravičeno zadržane zveneče kovine in nekaj prav lepih zlatnikov, katere je imel le on in si jih je pridobil s prevaro in oderuštvo, je takoj razumel, da gre za njegovo življenje, ki ga je že sklenil in ga je sv. Mihael pretehtaval zdaj vprico njega. Postal je pozoren in vznemirljen.

"Vaša milost, sv. Mihael," je rekel, "ako položite na eno stran ves dobiček v mojem življenju, položite prosim vas, na drugo vse lepe ustanove, s katerimi sem tako sijajno pokazal svojo pobožnost. Ne pozabite niti kupole pri sveti Mariji Novelli, kjer sem prispeval dobro tretjino stroškov, niti moje bolnice zunaj mestnega obzidja, katero sem zgradil popolnoma s svojim denarjem."

"Ne bojte se, Nikolaj Nerli," je odgovoril nadangel, "ničesar ne bom pozabil."

Tedaj je položil s svojimi svetimi rokami v prazno skledico kupolo svete Marije in bolnico s poslikanim in izklesanim pročeljem. Toda skledica se ni prav nič ponizala.

Bankirja je zelo zaskrbelo. "Vaša milost, sv. Mihael," je zopet povzel Nikolaj, "še iščite. Na to stran tehtnice se niste položili lepega škropilnika pri sv. Janezu, niti umetnega pulta pri sv. Andreju, kjer je ponašorjen Krst Gospoda Jezusa Kristusa v naravni velikosti. To delo me je stalo mnogo denarja."

Nadangel je položil pult in škropilnik na vrh bolnice v skledico, ki se pa skoro nič ne ponizala. Nikolaj Nerli začuti mrzel pot na mokrem čelu.

"Vaša milost, nadangel," je je vprašal Nikolaj, "ali ste prepričani, da je vaša tehtnica točna?"

Sv. Mihael je odvrnil z nasmehom kajti ni bila napravljena ta tehtnica po vzoru tehtnice, ki jih vporabljajo lombardisti ali oderuhi v Parizu ali

menjalci v Benetkah, ampak je bila popolnoma točna.

"Kako!" je vzkliknil Nikolaj Nerli ves prebledel. "Ta kupola, pult, škropilnik in bolnica z vsemi posteljami ne tehtajo torej več kot pezd, več kot ptičji puh?"

"Saj vidiš, Nikolaj," je rekel nadangel. "Dosej premaga teža tvojih krivic, prav lahko culico tvojih dobrih del."

"Torej bom šel v pekel?" je vprašal Florentinec.

Zobse so mu sklepotali od strahu in groze.

"Potrpi, Nikolaj Nerli," je povzel besedo nebeski tehtavec. "Potrpijenje! Nismo še končali. Še to je tu!"

In svet Mihael je vzel črne ržene kruhe, ki jih je bil bogatinec zmetel siromakom. Položil jih je v skledico dobrih del, ki se je takoj ponizala, druga s krivicami pa se je dvignila in oba skledici sta ostali v isti višini. Težišče se ni nagnilo ne na desno ne na levo; jezilek pa je kazal popolno ravnotežje.

Bankir ni verjel svojim očem. "Glej, Nikolaj Nerli; ti nisi ne za nebasa, ne za pekel. Pojdi! Vrne se v Florencio. Pomnoži v tvojem mestu te kruhe, ki si jih razdal s svojim rokami, poniži, ko te ni nihče videl. Stori tudi zdaj tako in rešen boš. Kajti ni zadosti, da je nebo odprto tatu, ki se kesa in ženi, ki joče. Božje usmiljenje je neskončno; to bo rešilo celo bogatino. Bodi ti ta bogatin. Pomnoži kruhe, ko vidiš kako so težki na moji tehtnici. Pojdi!"

Nikolaj Nerli se je prebudil v svoji postelji. Sklenil je, da se bo ravnal po nasvetu nadangela in razdal obilo kruha revežem, da bo mogel vstopiti v nebesko kraljestvo.

V treh letih, ki jih je še preživel na zemlji po svoji prvi smrti, je bil zelo usmiljen do siromakov in postal velik milostinar v Florenci.

Vinko Peregrin.

DELO DOBIJO

Delo dobi moški

Sheet Metal Lay out man
Fabricating, experimental
and special equipment parts

2. šift

Oliver Corporation
19300 Euclid Ave.

(47)

MALI OGLASI

Stanovanje iščejo

Družina 3 odraslih oseb želi dobiti stanovanje 3 ali 4 sob pred 1. majem. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče EN 7336.

(47)

Pojdite na farne!

Naprodaj je moderna 6 sob hiša z 10 akrov zemlje, velik sadovnjak, nahaja se ob tlakani cesti na Route 86, R. D. 3, komaj 3 milje južno od Painesville. Hiša je novo dekorirana z novim furnezom na olje za gorak zrak, ima zimsko okna, dvojna garaža, velik kokošnjak. Vsa poslopja v izvrstnem stanju. Za podrobnosti pokličite Matt Teubl, Painesville 3065.

(50)

Soba v najem

V najem se da soba za 1 dekletu. Vprašajte na 1063 E. 67. St. spodaj.

(47)

Plačajte

račune za plin, elektriko in telefon pri nas. Money Order postrežba od \$1.00 do \$10.00.

Mihaljevich Bros.
6424 St. Clair Ave.
(2. & 8. each month)

Stanovanje iščejo

Družina dveh odraslih oseb išče stanovanje 4 do 5 sob. Pokličite po 6 uri zvečer PO 9532. Damo lahko dobra priporočila.

(49)

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does! Couldn't live if they didn't. The question is do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel low and

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC.
Milesburg, Indiana

KAREL MAUSER

Rotija

Povest

Rada bi kričala, toda samota je sedela nasproti njej kakor star, od mrtvih vstali očanec, ki se diši po trohnoh in črvadi.

"Znorela bom," se je včasih ustrašila in večkrat ni mogla priti na to, ali gre ali stoji. Ni slišala tiktakanja ure, povsehiši je šumelo, kakor da iz kotov bruhata ihta.

"Zakaj si taka, ko ga ima rada?" Prav iz dna duše se je utrvalo to vprašanje in ni ga mogla ubiti.

"Kaj nisem res ves drug?" je vpraševal Tine s klopi in stezal roke za otrokom.

"Si", je morala pritrdjevati. "Ne piješ, čedno si opravljen in priden si postal. Zakaj nisi bil nekoč tak, tedaj, ko si bil živ, da z menoj ni vse prav?"

"Zakaj me torej zdaj nimaš rada?" Kakor da Tine sedi poleg nje in jo z roko drži čez rame.

"Saj te imam, le pokazati ne smem. Zavoljo otroka te moram sproti ubijati, da bo Jurček vreden. Ti tega ne razumeš, Tine."

Zaskrabljala je miš, mačka je planila iz zapečka in Rotija se je splašila in vstala s klopi. Tako je bilo skoraj vsak večer. Slekla se je, legla in dolgo gledala v strop. Porjavle deske so visele nad njo kakor deske krste.

"Saj sem mrtva", jo je grenko obšlo in skoraj strah jo je postalo. Stisnila se je k otroku in se mu z usti prišesala na lica.

Tinetova bajta se je belo smehljala skoz porumenelo listje že precej obledelih češpelj, ki so rastle tik ob strehi. Pozno oktobrsko sonce se je upiralo v okna in rahel veter je vzbijaval zvito listje trte, ki se je vila nad okni in bila že obrizgana od beleža.

Tine je sedel v hiši. Bilo je nedeljsko popoldne, vdana jesenska otožnost je ležala nad potjo, ki je peljala na polje. Ozimina je bila v zemlji, strnišča preorana, vrane so se zdolgočasno prestopale po vejah in se pošev zaganjale proti tlom, da so skoraj s krili zadevale ob travo, ki jo je že močno popasla živina.

Tine ni vedel, kam bi se del. Zjutraj, ko je šel od maše, je hotel ostati kar v Dražgošah. V gostilni je že bil, fantje so ga vabili, da bi ostal, pa vendarle ni.

"Nočem, da bi Rotija mislila, da sem se spet zaverjel", se je pogovarjal sam s seboj po poti in s palico otepaval po kačjeku, ki je visel na rot in bil poln rosne pajčvine. Kar dobro se mu je zdelo, da je bila pot dolga in da ni imel spremeljalca. Nihče ga ni motil in mirno je lahko odvijal zmeden klobčič misli.

"Vem, da me ima rada. Na očeh ji vidim. Toda za otroka se boji. Morda misli, da jo hočem ujeti in da bom tak, kakor sem bil zdaj, samo dotlej, dokler bi je ne spjel."

Utrjeval je to misel, podpiral jo z domnevami, toda nazadnje je bil tam kakor na začetu.

"Jerneja se pa ni otepala. Le zakaj ga ni vzela? Saj je dovolj pritiskal za njo. Ljudje so že kar čakali, kdaj bodo oklici. Nazadnje se ti pa Jernej zakadi v docela drug konec. Nekaj je moralo po sredi."

Tine se je spomnil na dan, ko je Rotijo in Jerneja prvič videl skupaj. Sram ga je postalo in kar vaze je zlezal.

"Tisti dan sem malo narobe

gral", mu je bilo žal.

"K Rotiji bi pa vendar lahko enkrat stopil v kajžo. Odtrita beseda naju le lahko še združi. Morda nisva tako vsakega, kakor misli. Pogovoriti se je treba."

Pot do Tinetovca mu je bila skoraj prekratka. Kcjo po kolu pa je odšel v bajto in zaklel se je, da se do večera ne prikaže iz nje.

Zdaj je sedel, zdaj stal in hodil, spet sedel, gledal skozi okno in zdelo se mu je, da je vsa hiša polna misli, ki se prepletajo in da so žive in da ga hočejo pritisniti ob steno in ga zadušiti.

"Življenje si ubil Rotiji", ga je obsodila prva misel. "Potlej si jo pa še s candro zmerjal. Reci, če ni res?"

"Res je, tako sem ji rekel, ko me je Jernej vrgel v graben. In pijan sem bil", se je branil Tine.

"H konjederki si jo gonil", se je odvila druga misel in siknila vanj. "Zdaj pa hočeš, da bi bil otrok tvoj. Kaj ga nisi še pred rojstvom ubil v sebi?"

"Njej sem hotel dobro", se je otepaval zgoče misli.

"Potlej, ko si jo onesrečil."

Misli se niso dale ugnati.

"Saj se mi bo še zmešalo", je spet vstal, odlomil kos kruha, ki ga je bil v soboto zvečer prinesel od Tinetovca in zvrnil kozarček tropinovca. Zapeklo ga je v grlu, ker se je bil pijače odvalil.

"Najboljše bi še bilo, ko bi odšel s Prtovca. Kukžen hudič me je zmotil, da sem se vrnil?"

"Si mislil, da ti bo Rotija kar padla v naročje", se mu je zarezal glas iz kota.

"Nisem mislil tega. Toda, da me bo pa tako sprejela, se pa nisem nadejal", je Tine skoraj na glas zavrnil hihitajočo se porogljivost.

"Kar si nekoč iskal, to si zdaj našel."

Tine se je vdal in legel na posteljo. Ni mogel več misliti. Pobeljen strop je bil lep kakor baldahin za procesijo, toda prazen. Kakor v zaporu, mu je ušla misel nazaj in bilo ga je sram vse zapravljenosti preteklosti, ko je trošil svoje moči in bil podoben otroku, ki ne loči krajcarja od zlatnika.

"Nemara se še vse spreverje", se je tolažil. "Ko bo otrok shodil, bo morda tudi Rotija boljše volje. Za večno gotovo ne bo taka. Spoznati mora, da je za otroka boljše, da ima očeta, kakor pa da ga bo vsak porival v kot. Na kmetih so nezakonski otroci večji reveži kakor beraški."

Večer je našel Tine še kar na postelji. Bogve do kdaj bi še spal, da ga ni prišla klicati Tinetovčeva dekla. Pri Tinetovcu so ga čakali z večerjo.

Za Vse svete je naletaval sneg, toda veter se je obrnil in začelo je deževati. Ilovna pota so postala spolzka, po kolovozih so stale luže in ljudem se ni prav nikamor ljubilo.

Nekatere ženske so že zag-nale kolovrate.

"Kolovrati brenče, ni daleč do zime", je Tinetovec nagovoril Tine, ki je porinil voz pod skedenj. "Kako kaniš? Boš ostal pri nas, ali greš spet v varno? Ško vinčeva Marjeta mi je vedela povedati, da se misliš posloviti."

Tinetovec bi bilo žal za Tinetom. Takega hlapca ne najdeš zlepa, pa še tesariti zna.

"Ostati mislim", je izgovoril Tine. "Na pomlad bom pa videl, kako bo bolj kazalo, tudi v mestu ni za vse."

"Prav, Tine. Vesel sem, da boš ostal. Kar bal sem se, da nas boš zapustil. Če ti je prav, bi te poslal čez zimo v Jelovco. Precej posekanega lesa imam, ki ga bo treba speljati v škofjo Loko, ti se razumeš na les. Lanskega voznika mi je Kožar prevzel, ker se je Jernej priženil na Jamnik in ne bo dosti z njim. Seveda, če ti je prav. Ne silim te pa ne. Rad bi pa videl."

Tinetu je bila ponudba koj všeč. Nemara bo Rotija mečja, ko ga ne bo tolikokrat videla.

Svseti Miklavž je prinesel darilo, za katerega je Tine vsak dan prosil. Sneg. Tako je kosmatel, da je Prtovč kar zginitil v meteu. Snežilo je na polomljene veje, na strehe, na drevje in na pomrznjena tla.

Rotijina kajža je utonila v snegu. Tinetova bajta je pa samevala. Tine je odšel na Kalšnik.

PRETRGANA VERIGA

Rotija se je oddahnila. Dela ni bilo. Tine je naredko prišel v vas in Jurček je rasel. Januar se je bližal koncu. Večeri so bili tako tihi, da je bilo slišati vranje krakanje kakor kričanje hripavega pijanca.

Na Prtovcu so brneli kolovrati, dolgo v noč so gorele petrolejke in blede svetloba je dežila skoz majhna okna na sneg.

Jurček se je že skušal postavljati na noge. Ob Rotijini roki je že kar malo stopical. Ponavadi pa se je sam plazil po hiši, obredel vse krte; sedel pod mizo, luščil omet in ga jedel, se igral z mačko in iz vseh lukenj vlekel stvari na katere je bila Rotija že zdavnaj pozabila.

Škovinka je vsak dan prihajala v kajžo. Brez otroka se ji je zdelo življenje dolgočasno. Saj se je skušala ukvarjati tudi s kolovratom, pa se je sredi dela spomnila na Jurčka in ni mogla drugače, da je vstala in odšla k Rotiji.

"Tako sem se navadila na tega bučmana, da ne morem strpti brez njega", je potožila. "Ne bodi huda."

Rotiji je bilo všeč, se je lahko včasih vsaj k delu spravila. Kakor brž je bil namreč Jurček sam, je koj kakšno nakrenil. Zadnjič mu je ravno še pravi čas vzela žebelj, ki ga je bil paglavce izpulil iz zidu. Ga je že tiščal v usta.

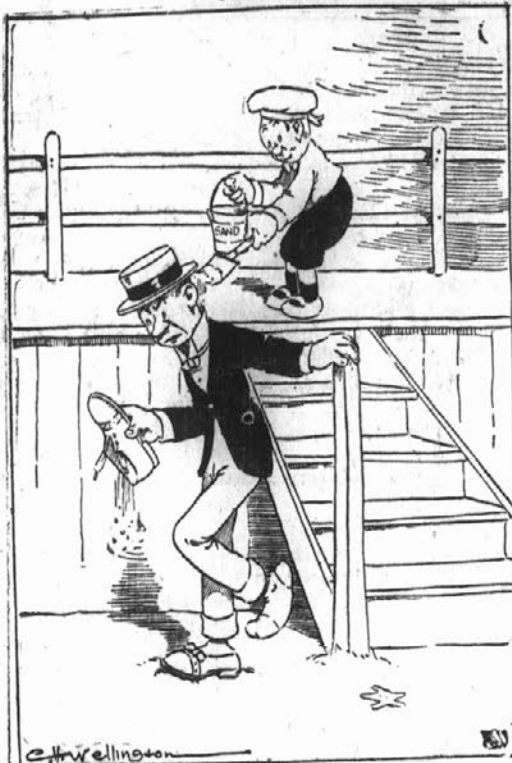
"Verjameš, da postaja Tinetu udoben", je večkrat namignila Škovinka in tudi Marjeta je to že opazila in povedala Rotiji. Rotiji je bilo na moč hudo. Vseskozi je bila prepričana, da se je otrok zagnal samo po njej, zdaj pa sama vidi, da

je pol Tine, pol nje.

Toda ljubezen do otroka se ji zavoljo tega ni zmanjšala. "Saj takrat sem Tine imela rada", se je mirila. "Obeh kri se pretaka v otroku." Zdaj, ko je bil Tine v Jelov-

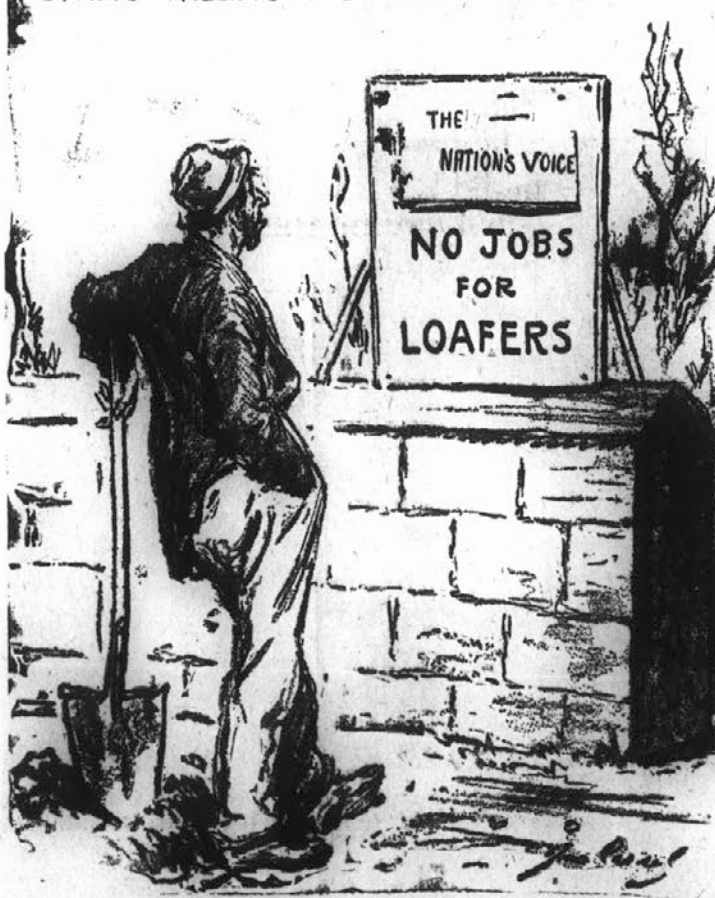
ci, je večkrat mislila nanj. Ne z jezo, temveč z nekim usmiljenjem in odpustanjem. Kadar koli se je ozrla v Jurčka, se ji je zdelo, da jo gleda Tine z začudenimi očmi, v katerih se iskrijo solze.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Newyorški pomožni nadškof J. Francis A. McIntyre je bil od papeža Pija XII. imenovan za nadškofa v Los Angeles, kjer je bilo mesto izpraznjeno, ko je umrl tamkajšnji nadškof John J. Cantwell 30. okt. 1947. Nadškof McIntyre je bil rojen v New Yorku leta 1886 in v mašnika posvečen leta 1921.

GIVING WILLING WORKERS A CHANCE

CAMPAIGN POSTER FOR 1948 FUND

Steven Dohanos, the Westport, Connecticut, artist whose work appears frequently on the cover of the Saturday Evening Post and other magazines, designed the 1948 Red Cross Fund poster. In it he has reflected the community spirit of small towns throughout America.

CEL VOZ LEDENIC!

Pravkar smo prejeli en železniški voz

FRIGIDAIRE LEDENIC

Nekaj jih imamo, da vam jih lahko takoj dopeljemo. Nekaj ledenic je nekoliko opraskanih in te lahko dobite za mnogo znižano ceno. Toda storiti morate to takoj, dokler se vam nudi prilika. Tudi na teh damo Eagle znamke. — Hitite, predno zaloga poteče.

WE GIVE and REDEEM
EAGLE STAMPS

NORTHEAST APPLIANCE & FURNITURE

22530 LAKE SHORE BLVD.

JERRY BOHINC, lastnik

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri- dajte k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

THE WASTERS

By Hustis

